

Sverigedemokraterna kommer ut

»varför är någon förvånad?«

I SVT:s Debatt härom veckan frågar programledaren Sverigedemokraternas Jimmie Åkesson: "Muslimer ska inte ha rätt att komma hit?" Åkesson svarar utan omsvep: "Nej, precis".

SD har kommit ut som oförblommerade muslimhatare. I sin debattartikel i *Aftonbladet* 20/10 målar Åkesson upp "massinvasionen från muslimska länder" som "vårt största utländska hot sedan andra världskriget". Ekot från Svenska Nationella Förbundets kampanj på 1930-talet, "Stoppa judeinvasionen", kunde inte vara tydligare. Reaktionerna har också blivit starka, på ledarsidor och bland övriga partiledare. Men varför är någon förvånad? Allt som hänt är att den öppna hetsen mot islam och muslimer flyttat ut till den stora offentligheten. På SD:s hemsidor och bloggar och i interna tal och lokala företrädares uttalanden har man aldrig försökt släta över attityderna.

Redan 1995 (året då 8 000 bosnienmuslimska män mördades i Srebrenica) redde en partiaktivist ut SD:s uppfattning om religionsfrihet med anledning av planer på en moské i Borlänge: "I Sverige gäller religionsfriheten bara för svenskar och ingen ska någonsin inbilla sig att det är för några svenskar denna moské ska byggas. Nej, det är faktiskt personer som över huvud taget inte ska befinna sig här, även om flera av de så kallade kulturberikande muslimerna har förlänats medborgarskap av mer eller mindre galna makt-havare". Då sades det på ett torgmöte i Dalarna, nu på debattsidan i landets största dagstidning och i SVT.

SD:s mer allmänt främlingsfientliga profil har ersatts av en medvetet islamofobisk, helt i linje med en trend som finns i flera Europeiska länder. Schweiz är väl ett gulligt, gästfritt land? Där kommer man den 29 november att folkomrösta om minaretförbud. Sköna Norditalien, då? Där bedriver regeringspartiet Lega Nord sedan flera år en hätsk kampanj mot invandrare, särskilt muslimer och romer. Dejliga Danmark? Där ser folketingsledamoten och prästen Søren Krarup Dansk Folkepartis kamp mot invandringen, islam och muslimer som en fortsättning på motståndskampen under andra världskriget, som en "nationell värnplikt".

Nyligen var Avraham Burg, tidigare talman i det israeliska Knesset, numera fri tänkare och författare,

på Sverigebesök. Burg är kritisk inte bara mot hur den arabiska minoriteten behandlas i Israel. Han menar att muslimerna har övertagit judarnas roll som Europas "Andre". När han beskriver den rollen som mycket riskfylld talar han utifrån personlig erfarenhet: hans far flydde Tyskland 1939.

Anna Waara, ordförande för Svenska muslimer för fred och rättvisa, en nystartad muslimsk fredsorganisation, ser också likheterna med det förra seklets antisemitiska tongångar. Hon har nog också tyvärr rätt när hon menar att "SD känner sig trygga med att använda rena lögnen i en offentligt publicerad debattartikel och räknar med att detta inte ska vara ett problem då man antar att motviljan mot islam ska vara dominerande i debatten" (*Svenska Dagbladet* 21/10).

Islamofobin har blivit mainstream. Det finns en utbredd besatthet vid "muslimska problem" och "muslimska hot" – och allt som oftast en erbarmligt dålig verklighetskoll. Då kan det vara välgörande med lite nykter statistik. Enligt Europol genomfördes, misslyckades eller avvärjdes 515 terrorattacker inom EU under 2008. Hur många av dessa hade "islamistisk" koppling? En. Attentatsmannen, en ensam brittisk konvertit, lyckades dessutom inte skada någon mer än sig själv. Bakom närmare 80 procent av alla terrorattacker stod etno-nationalistiska separatister, extremnationalister.

Det är knappast något som speglas i medierna eller i den politiska debatten. Också därför förvånar de starka reaktionerna på SD:s debattartikel. Samtidigt är avståndstagandena varmt välkomna. Inte en dag för tidigt! Kanske, *inshallah*, har SD:s muslimhat blivit så uppenbart för de flesta att vi kan se en vändning, en tillnyktring i sättet att se på och tala om islam och muslimer. Kanske kan vi till och med på allvar börja tala *med*.

PETER LÖÖV ROOS